

надлъжината на фронта на манипулитѣ, принципитѣ — въ 2-та и триарийтѣ въ 3-та, но не въ шахматен рѣдъ, а манипули задъ манипули, съ цѣль да остави между тѣхъ интервали за пропуцание слоноветѣ, каквито у Аннибала се виждало да има много. Лелий съ легионната римска и съюзна конница билъ туренъ на лѣвото крило, а Массиниса съ нумидийцитѣ — на дѣсното. Легката си пѣхота Сципионъ турилъ въ интервалитѣ на 1-та линия на хастатитѣ, за по добръ да прикрие положението на 2-та и 3-та линии, и заповѣдалъ тя да отвори боя, като атакува слоноветѣ и, въ случай, че бжде истикана отъ тѣхъ, да ги завлѣче въ интервалитѣ на манипулитѣ отъ 1-та линия, отъ кждѣто най пѣргавитѣ велити трѣбовало да отстъпятъ задъ 3-та линия, а другитѣ — на дѣсно и на лѣво задъ 2-та и 3-та линия. Фронта на римската тѣжка пѣхота състоялъ по този начинъ отъ 60 манипули, съ по 20 рѣда всѣка, на продължение 7.200 римски фута (съ интервалитѣ).

Аннибалъ, отъ своя страна, ималъ, по думитѣ на нѣкои историци, всичко около 50.000 души войска, а по думитѣ на Полибия, въ 1-та линия — 12.000 души, а обстоятелствата на сражението свидѣтелствуватъ, че въ втората линия той трѣбовало да има почти сжщо толкова, а въ 3-та двойно, т. е. 24.000; числото на конницата му не е точно извѣстно, но, изглѣжда, да било равно на числото на Сципионовата или малко по малко. Като прикрилъ фронта на армията си съ 80 слона, Аннибалъ построилъ задъ тѣхъ въ 1-та линия около 12.000 спомагателни войски лигурийски, галдски, болярски и мавритански — останки отъ армията на Махона, въ фаланга отъ 10 рѣдици въ дълбочина, на дължина малко по вече отъ 3.600 римски фута

(слѣдователно — два пѣти по къса отъ фронта на римската тѣжка пѣхота). Въ 2-та линия, на обикновенно растојание задъ 1-та, Аннибалъ построилъ картагенската и африканската тѣжка пѣхота (събрана слѣдъ поражението на Аздрубала), почти въ сжщото число 12.000 и въ сжщия строй. Въ 3-та линия, на растојание малко по вече отъ една римска стадия (125 геометрически — 190 обикновенни крачки) задъ 2-та линия (слѣдователно на по голѣмо растојание отъ това между 1-та и 2-та линия), построилъ ветеранитѣ си отъ Италия, по вечето брутийци, на брой около 24.000 души, сжщо въ строй на фаланга, отъ 10 рѣдици дълбочина, а дължина, почти равна на фронта на римската тѣжка пѣхота. На дѣсното крило, срѣщу Лелия, Аннибалъ турилъ картагенската конница, а на лѣвото срѣщу Массиниса — нумидийската. Такъвъ родъ построение на Аннибаловата армия било основано на знанието отъ него силата на Сципионовата армия и обикновения строй и начинъ на дѣйствиата на римскитѣ войски въ боя. Сждящъ по дължината на фронта имъ, че тѣ сж построени по манипули и че манипулитѣ на принципитѣ ще влѣзатъ, както обикновенно, въ интервалитѣ на манипулитѣ на хастатитѣ, а само триарийтѣ ще останатъ въ резервъ, Аннибалъ, безъ съмнѣние, се надѣвалъ, че краищата на римскитѣ линии не ще бждатъ въ състояние да заловятъ 1-та и 2-та му линии, безъ сами да се изложатъ на опасността да бждатъ заловени отъ неговата 3-та линия, и че за това първитѣ му двѣ линии ще раскъсатъ центра на римскитѣ линии и че той ще довърши поражението имъ съ 3-та си линия прѣди още 3-та римска линия на триарийтѣ да успѣе да възстанови рѣда